

Afstemmingsverordening Inkomensvoorziening voor Oudere en Gedeeltelijk Arbeidsongeschikte Werkloze Werknemers en Inkomensvoorziening voor Oudere en Gedeeltelijk Arbeidsongeschikte Gewezen Zelfstandigen gemeente Aa en Hunze 2012

De raad der gemeente Aa en Hunze;
gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van de gemeente Aa en Hunze,
d.d. 27 maart 2012, nummer 2012/24f;
gelet op artikel 147, eerste lid van de Gemeentewet en artikel 35 van de Inkomensvoorziening voor Oudere en Gedeeltelijk Arbeidsongeschikte Werkloze Werknemers en Inkomensvoorziening voor Oudere en Gedeeltelijk Arbeidsongeschikte Gewezen Zelfstandigen;
overwegende dat er bij verordening regels dienen te worden gesteld ter verlaging van de uitkering vanuit Inkomensvoorziening voor Oudere en Gedeeltelijk Arbeidsongeschikte Werkloze Werknemers en Inkomensvoorziening voor Oudere en Gedeeltelijk Arbeidsongeschikte Gewezen Zelfstandigen naar aanleiding van de wet Bundeling van uitkeringen inkomensvoorziening aan gemeenten;
besluit:

vast te stellen:

AFSTEMMINGVERORDENING INKOMENSVOORZIENING VOOR OUDERE EN GEDEELTELIJK ARBEIDSONGESCHIKTE WERKLOZE WERKNEMERS EN INKOMENSVOORZIENING VOOR OUDERE EN GEDEELTELIJK ARBEIDSONGESCHIKTE GEWEZEN ZELFSTANDIGEN GEMEENTE AA EN HUNZE 2012

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

ARTIKEL 1 BEGRIPSOMSCHRIJVING

1. In deze verordening wordt verstaan onder: IOAW: Inkomensvoorziening voor Oudere en Gedeeltelijk Arbeidsongeschikte Werkloze Werknemers;
 - a. IOAZ: Inkomensvoorziening voor Oudere en Gedeeltelijk Arbeidsongeschikte Gewezen Zelfstandigen;
 - b. AWB: Algemene wet bestuursrecht;
 - c. Uitkering: de uitkering als bedoeld in artikel 5 lid 1 van de IOAW/IOAZ;
 - d. Uitkeringsnorm: de op de belanghebbende van toepassing zijnde netto grondslag, als bedoeld in artikel 5, lid 4 van de IOAW/IOAZ;
 - e. Maatregel: het tijdelijk verlagen van de uitkeringsnorm op grond van artikel 20, lid 2, van de IOAW en artikel 20, lid 1 IOAZ alsmede het tijdelijk (gedeeltelijk) weigeren van de uitkering op grond van artikel 20, lid 1 IOAW en artikel 20, lid 2 IOAZ;
 - f. Belanghebbende: hij die recht heeft op een uitkering op grond van de IOAW alsmede hij die recht heeft op een uitkering op grond van de IOAZ;
 - g. Het college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Aa en Hunze;
2. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de IOAW/IOAZ en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

ARTIKEL 2 HET OPLEGGEN VAN EEN MAATREGEL

1. Het college verlaagt niet de toegekende IOAW/IOAZ uitkering, indien naar het oordeel van het college de belanghebbende de op hem of haar rustende verplichtingen niet of onvoldoende nakomt. Het betreft de gedragingen die verband houden met de verplichtingen genoemd in artikel 20 van de IOAW/IOAZ.
2. Het college beëindigt de uitkering van rechtswege als de inlichtingen- en medewerkingsplicht (artikel 13 en 17 en 20 IOAW/IOAZ) niet of niet naar behoren wordt nagekomen.

ARTIKEL 3 ONVOORZIENE OMSTANDIGHEDEN EN HARDHEIDSCLAUSULE

Het college kan alleen in bijzondere, specifieke en individuele gevallen afwijken van de bepalingen in deze verordening.

ARTIKEL 4 INWERKINGTREDING

Deze verordening treedt in werking op de dag na bekendmaking.

ARTIKEL 5 CITEERTITEL

Deze verordening wordt aangehaald als: de Afstemmingverordening IOAW - IOAZ.

Aldus besloten in de openbare vergadering van de raad der gemeente Aa en Hunze, gehouden op 11 april 2012.

De griffier, De voorzitter,

T. Santes Drs. H.F. van Oosterhout

ALGEMENE TOELICHTING

Met ingang van 1 januari 2010 is de wet bundeling van uitkeringen inkomensvoorziening aan gemeenten (Wet BUIG) in werking getreden. Met de inwerkingtreding van de Wet BUIG per 1 januari 2010 heeft de gemeente een grotere beleidsmatige rol en financiële verantwoordelijkheid rond de uitvoering van de IOAW, IOAZ, WWIK en (voor een deel) het Bbz 2004 verkregen.

De IOAW, IOAZ en het Bbz 2004 kenden tot 1 januari 2010 een financieringssysteem waarbij 75% bij het Rijk kon worden gedeclareerd en 25% drukte op het gemeentelijke budget. De WWIK kende daarnaast een financieringssysteem waarbij 100% kon worden gedeclareerd. Per 1 januari 2010 is een systeem van volledige budgetfinanciering ingevoerd, zoals dit nu van toepassing is op het WWB-inkomensdeel. Met de Wet BUIG worden de financiële middelen van de 'kleine inkomensregelingen' gebundeld in het volledig gebudgetteerde I-deel dat de gemeente ontvangt voor de bijstandsverstrekking op grond van de WWB.

Door de Wet BUIG wordt het aantal landelijke regels verder sterk teruggedrongen. In de plaats komt een grotere beleidsruimte voor de gemeente. Daardoor is het college gehouden om op een aantal punten zelf beleid te ontwikkelen. Daarnaast moet de gemeenteraad bij verordening regels stellen met betrekking tot de verlaging van uitkeringen IOAW, IOAZ en WWIK als gevolg van verwijtbaar handelen van de belanghebbende (maatregelenverordening), alsmede met betrekking tot de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een uitkering alsmede van misbruik en oneigenlijk gebruik van de IOAW, IOAZ en WWIK in het kader van het financiële beheer (handhavingverordening).

Deze verordening is een minimale variant. In die zin dat er geen maatregelen worden opgelegd. Voor nadere informatie wordt verwezen naar de toelichting op de artikelen.

Artikel 2. Het opleggen van een maatregel.

In de verordening is ervoor gekozen om geen maatregelen aan de belanghebbende op te leggen. De IOAW en IOAZ biedt als regeling zelf voldoende mogelijkheden om te straffen. Deze regelingen zijn gunstig voor een speciale doelgroep: te weten de oudere gewezen werknemer en ondernemer. Een groot deel van het vermogen wordt vrijgelaten, lang niet alle inkomsten worden gekort. Uit ervaringen blijkt dan ook dat deze doelgroep nagenoeg geen maatregelwaardig gedrag vertoont in het verleden zijn er nagenoeg ook geen maatregelen opgelegd. Uit de praktijk blijkt dat de doelgroep gemotiveerd is om weer mee te doen in de maatschappij, in welke vorm dan ook (betaald werk of participeren). Indien de belanghebbende niet voldoet aan zijn inlichtingen- en medewerkingsplicht (artikel 17 IOAW en IOAZ), kan de uitkering van rechtswege worden beëindigd. Dit is al een straf voor de belanghebbende, gelet op de voordelen die deze regeling(en) biedt. De belanghebbende is dan aangewezen op de WWB. Het vermogen dient dan "opgegeten" te worden en nagenoeg alle inkomsten worden gekort.